

1. DEŇ

Vo svete je preto toľko utrpenia, lebo po prvýkrát v histórii ľudského vedomia človek zišiel z cesty zbožnosti. Nikto nikdy netrpel tak ako my. Ľudia boli v minulosti chudobní, veľmi chudobní. Trpeli hladom, ale nikdy neboli takí chudobní duchovne. Ľudia nikdy nemali taký veľký hlad po duchovne ako dnes. Všetko, o čo sa usilujem, je, aby ste znovu prenikli k podstate zbožnosti. Kým sa v nej človek nezakorení, nemá žiadnu budúcnosť.

2. DEŇ

Človek má v sebe potenciál, aby sa stal piesňou lásky, tancom lásky. Ale málokedy, iba výnimočne, nejaký človek premení svoj potenciál na skutočnosť. Ľudia sa rodia ako semenka a väčšinou ako semenka aj zomierajú. Ich životy sa stanú iba dlhým experimentom márnosti. Čím sú starší, tým sú frustrovanejší. Je to prirodzené, pretože ich nádeje sa rozprášili, všetky túžby prinášajú iba slzy, agóniu, muky. Ako čas plynie, začínajú si uvedomovať, že to, čo vo svojom živote robili, nemá žiadnu cenu. Ako môžu spievať? Ako môžu tancovať? Ako môžu cítiť vďačnosť voči existencii? Je to nemožné.

Všimol som si, že ľudia chodia do chrámov, synagóg a kostolov iba zo strachu, nie z lásky. A starší ľudia tam chodia častejšie, pretože sa začínajú viac obávať smrti. Nechodia do kostola alebo do chrámu, pretože spoznali v živote niečo nesmierne hodnotné, ale preto, lebo im život uniká pomedzi prsty. Približuje sa veľká temnota smrti a oni majú strach. Chcú, aby ich niekto ochránil.

Teraz už vedia, že peniaze si so sebou nevezmú, že ich priatelia s nimi nepôjdu, ich rodiny ich opustia. Zo zúfalstva sa začnú upínať na predstavu o Bohu. Ale nie je to z lásky ani z vďačnosti. A Boh, ktorý sa rodí zo strachu, je falošným Bohom. Skutočný Boh sa rodí z lásky.

Všetko, o čo sa snažím, je, aby ste videli Bohu do okien, aby ste za ním nechodili zo strachu, ale cez zažívanie krásy, kreativity, lásky. A keď človek prechádza týmito skúsenosťami, ten kontakt je úžasný, transformujúci. Jediný živý kontakt s Bohom stačí – navždy vás to zmení.

3. DEŇ

Keď sa začnete obracať dovnútra, myseľ ostáva mimo. Nemôže ísť dnu s vami, môže s vami byť iba vonku. Má iba jednu možnosť, je jednorozmerná. Myseľ robí z človeka bojovníka v politickom zmysle. Meditácia z neho robí bojovníka v náboženskom zmysle.

Tak sa staňte vnútorným bojovníkom – je toho veľa, čo tam treba zdolať. Je tam veľa temnoty, ktorú treba rozptýliť, veľa nevedomia, ktoré treba transformovať, veľa surovej energie, ktorú treba vyčistiť.

Je to veľká úloha, najväčšia, akú vám život dáva splniť. Tou veľkou výzvou je, aby ste plne dospeli ako osoba, aby ste dosiahli najvyšší stupeň svojho potenciálu, najvyšší vrchol – Everest svojho vedomia. Potom človek prvýkrát skutočne začne žiť.

4. DEŇ

Láska musí byť vašou kvalitou. Staňte sa milujúcimi a jedného dňa zistíte, že jednoducho ste láskou; že nie iba milujete, ale že láskou ste. To je deň veľkého odhalenia. V tom samom okamihu kvapka rosy zmizne v oceáne a stane sa oceánom.

V náboženskej terminológii, v náboženskom žargóne sa to nazýva realizáciou Boha. Ak niekto má rád náboženský žargón, môže používať tento výraz, inak je oveľa krajšie povedať, že sa človek stane šírym ako oceán; je to oveľa poetickejšie. Kňazi slovo *Boh* príliš kontaminovali. Viedli o slove *Boh* spory toľko storočí, že to slovo samotné okamžite vyvoláva tisíc otázok. Jednoducho vyvoláva ešte viac sporov a polemík. Ale to slovo samotné bolo nádherné, keď sa použilo po prvý raz, jednoducho vyjadrovalo to, čo všetko presahuje, čo je hlbšie, širšie.

Dnes už v sebe nenesie tú hĺbku ako predtým. Dokonca aj to hlboké kňazi zneužili. Kňazi sú tí najprefikanejší ľudia. Vytvorili Boha, kresťanského Boha, hinduistického Boha, islamského Boha. Nemôže byť nič absurdnejšie, je to tá najväčšia absurdita. Boh nemôže byť hinduistický, židovský alebo budhistický. Boh jednoducho znamená šírť a urobiť ju kresťanskou znamená zmenšiť ju. Každý prívlastok ju

obmedzí. Boh nemôže mať prívlastky. Jednoducho znamená nekonečnú existenciu, je bezhraničný. A láska vám umožní to zakúsiť.

5. DEŇ

Vo chvíli, keď poviete „Boh“, zdá sa, že je to niečo veľmi vzdialené. To nám hovorili po celé stáročia: Boh je niekde hore – v nebi; veľmi, veľmi ďaleko. Ale keď poviete „láska“, je to srdcu bližšie. Všetci tí kňazi sú prefíkaní a lstiví. Pokúšali sa dokázať, že Boh je ďaleko, pretože iba keď je ďaleko, môžu konať v mene Boha, byť sprostredkovateľmi, jeho zástupcami. Ak je Boh vzdialený, potom je pápež dôležitý. Ak je Boh veľmi blízky vášmu srdcu, načo potom potrebujeme pápeža? Nepotrebujete nikoho, aby vám robil prostredníka medzi vami a Bohom. Ak Boh je tlkotom vášho srdca, potom sa stáva Vatikán bezvýznamným, potom všetky cirkvi a všetci kňazi prídu o svoje povolanie. Majú nádherné povolanie, to najväčejšie, mocné; kto by chcel prísť o prestíž a moc? Vo chvíli, keď použijete slovo *Boh*, dáva vám to pocit osoby. Boh sa stáva obmedzeným, definovaným.

Ale láska nie je osobou; je to kvalita, prítomnosť. Je to vôňa, nie kvet – je bezmedznejšia, bezhraničnejšia, nekonečná.

Keď poviete „Boh“, cítite sa jednoducho bezmocní: „Čo robiť?“ Ale ak je tam láska, môžete s tým niečo urobiť. Byť milujúcimi je vašou najvulnerablejšou podstatou; a preto sa celé moje učenie točí okolo slova *láska*.

Ježiš hovorí: „Boh je láska.“ Ja hovorím láska je Boh.

6. DEŇ

Začnite robiť veci, aj tie malé, naplno. Ak idete na prechádzku, buďte vo svojej chôdzi naplno. Užívajte si to, akoby život pozostával iba z chôdze a z ničoho iného, akoby chôdza bola tým najdôležitejším. Ak idete plávať, potom plávajte a na všetko zabudnite. Potom nie je žiadna minulosť ani budúcnosť. Ste iba vy a voda a prítomný okamih. Takýmto spôsobom sa pomaly, postupne naučíte umeniu úplného bytia. Pokračujte v tom a rovnaké umenie využívajte v celom svojom živote. Jedného dňa sa stane zázrak, vtedy všetky časti splynú v jednote. Táto jednota je vašou

dušou, táto harmónia je vašou dušou. A keď ste v harmónii, viete, že celá existencia je v harmónii. Viete iba to, čím ste. Nemôžete vedieť viac než to.

Byť v harmónii vo svojom vnútri znamená poznať najvyššiu harmóniu existencie. Nieкто to môže nazývať Bohom, nirvánou, pravdou, alebo môže jednoducho mlčať, pretože žiadne slová na to nestačia. Nič to nedokáže vyjadriť, nič to nemôže vysvetliť. Záhada zostáva záhadou.

7. DEŇ

Nech je vaša láska bez adresáta. Milujte celú existenciu; je to jediná realita. Stromy a hory a ľudia sa v skutočnosti nelíšia. Všetci sa na tom podieľame spoločne, existujeme v hlbokoj harmónii. My ďalej vdychujeme kyslík a vydychujeme oxid uhličitý.

Stromy ďalej vdychujú oxid uhličitý a vydychujú kyslík. Bez stromov by sme nemohli existovať. Sme vzájomne prepojení, vplývame na seba. A takto je vzájomne prepojená celá existencia. Tak nechajte svoju lásku, aby prúdila všade – k stromom, hviezdám, horám, ľuďom, zvieratám. Nie je dôležité, koho milujete, ale to, že milujete.

8. DEŇ

Blaho človeka prichádza s Bohom. Ak sme zakorenení v Bohu, sme celiství a zdraví. Ak zostávame bez Boha, nemáme korene, nemáme výživu. Boh je viac matka než otec, viac ona než on. To iba mužský šovinistický postoj mu dal mužskú podobu.

Boh je Zem, výživa, náš blahobyt. A celý náš život nie je ničím iným než skúmaním – skúmaním zdroja nášho blaha.

9. DEŇ

Ten, kto sa odovzdal do rúk existencie, nepotrebuje hovoriť nič; práve to odovzdanie sa zmení jeho život. Všetko, čo treba, aby urobil ten, čo hľadá, je, aby sa vzdal ega, pretože ego je jedinou príčinou všetkého nášho trápenia a smútku.

Ego je jedinou stenou medzi nami a existenciou. A tá ani nie je vytvorená z veľmi odolných tehál. Je to iba myšlienka, prázdne reči. Jedno pichnutie a balón môže prasknúť. Nevyžaduje to veľké úsilie; je potrebná iba inteligencia, trocha pochopenia.

10. DEŇ

Človek musí presiahnuť hranice svojej vôle, aby sa mohol stať súčasťou Božej vôle. Musí sa vzdať vlastnej vôle, v tom je totiž celý problém.

Keď sa naša snaha kontrolovať rozplynie, potom začne cez nás fungovať to božské. Potom nie je žiadne utrpenie, žiadny strach. Človek je úplne uvoľnený; neexistujú žiadne problémy.

Všetky problémy pochádzajú z vašej snahy kontrolovať, pretože to znamená bojovať s celkom. Je to boj a boj prináša napätie. A vy ste odsúdení na zlyhanie. A preto akokoľvek tvrdo človek bojuje, hlboko v srdci, niekde v hĺbke duše vie, že je to márne. Nemôže uspieť proti celku.

Môže uspieť iba s celkom, nie proti nemu. Sannjása znamená odovzdať svoju vôľu, presiahnuť ju. A vo chvíli, keď sa vzdáte svojej vôle, všetko je vaše. Odrazu vám celý vesmír otvára dvere. Sú vám dostupné všetky záhady, sú vám vydané všetky tajomstvá, všetky kľúče.

Paradoxom je, že tým, že odovzdáte svoju vôľu, stanete sa majstrom. Keď si ju necháte a bojujete za ňu, zostanete otrokom.

11. DEŇ

Ludia sú tvrdí. Život ich pripravuje, aby boli tvrdí, pretože život ich pripravuje na boj. Pomaly, postupne strácajú všetku vnútornú jemnosť: stávajú sa chladnými ako kameň. Taká osoba je mŕtvou osobou. Žije iba vo svojom mene, nežije skutočne. V skutočnom živote je jemnosť, zraniteľnosť, otvorenosť. Nebojte sa života: život sa o vás stará, miluje vás. Nie je potrebné s ním bojovať.

Existencia je pripravená dať vám viac než môžete žiadať alebo než si vôbec dokážete predstaviť. Ale môže vám dávať, iba ak ste jemní, zraniteľní. Ak ste pórovití, môže vstúpiť zovšadiaľ. Buďte pórovití, otvorte sa

životu, nebojte sa. Nemáte dôvod sa báť. Je to náš život, patríme k nemu, on patrí nám.

12. DEŇ

Budha vyžaruje nesmiernu krásu, nevysvetliteľnú milosť, niečo z toho, čo všetko presahuje. A je to možné iba preto, lebo nikdy neveril nezmyselnej predstave o Bohu. Rovno začal hľadať, skúmal existenciu blaženosti. A pretože sa stal blaženým, stal sa božským. Vedel, že Boh je. Nie ako osoba, ale ako charakteristika, akosť, kvalita.

Je to, ako keď vychádza slnko – tá istá podstata. Je to, ako keď v diaľke začne kukať kukučka – tá istá podstata. Je to v kvete ruže. Je to v očiach dvoch milencov. Je to tu, keď tanečník stratí samého seba v tanci, keď tanečník zmizne a zostane iba tanec.

13. DEŇ

Môj prístup nespočíva v tom, že vás naučím nejaké presvedčenie, ale v tom, aby sa vo vašom vnútri vytvorilo to správne rozpoloženie. Blaženosť je tým správnym rozpoložením.

Milujte, spievajte, tancujte, užívajte si toľko, koľko môžete. Všetko, čo vám môže priniesť radosť, si treba užívať. A iba potom, keď narastá vaša radosť, objaví sa pocit vďačnosti. V istej chvíli začnete cítiť milosť Boha, aké požehnanie je to, že ste tu. Vtedy prichádza vďačnosť a vďačnosť sa stáva uctievaním Boha.

14. DEŇ

Telo sa rodí a zomiera; myseľ sa rodí a zomiera. Ale vy nie ste ani telo, ani myseľ. Vy ste niečo, čo presahuje oboje; niečo, čo nikdy nezomiera a nikdy sa nerodí. Vždy ste boli tu a vždy tu budete.

Vo chvíli, keď to človek začne vnímať, celý jeho pohľad na život sa začne meniť. Čokoľvek bolo dovtedy dôležité, sa stáva nevýznamným: peniaze, moc, prestíž a to všetko.

A to, čo predtým nebolo nikdy dôležité, zrazu nadobúda veľký význam: láska, súcitiť, meditácia, modlitba, zbožnosť.

Pamätajte si, že vo vás je niečo, čo je večné.

15. DEŇ

Ježiš hovorí, že kráľovstvo Božie je vo vás. To je základom učenia všetkých prebudených: nikam nechodte; nepátrajte a nehľadajte mimo seba, nenájdete tam nič. Zostanete prázdni, nenaplnení, frustrovaní, pretože skutočné kráľovstvo – skutočné bohatstvo – je súčasťou vášho vnútra, vašej subjektivity, vašej duše.

Ludia sú zvyčajne extroverti. To je presný význam svetského človeka: extrovert. Keď sa stávate sannjásinom, pohybujete sa presne opačným smerom: zameriavate sa dovnútra.

Niežeby som bol proti svetu, ale nepoznať samého seba je veľmi nebezpečné. Keď spoznáte sami seba, môžete sa túlať po celom svete a deliť sa o svoju radosť, žiť svoju radosť: potom neexistuje žiadny problém. Ak ste ukotvení vo svojom bytí, môžete byť takí extrovertní, ako chcete, nič vám nemôže ublížiť. Môžete žiť na trhovisku, ale nič nenaruší vašu meditáciu.

Ale tá prvá, najdôležitejšia vec je usadiť sa vo svojom vnútri, oboznámiť sa so svojou vnútornou realitou. A o to sa snažím, obrátiť vás dovnútra, každým možným spôsobom, pomôcť vám vojsť dovnútra. Nemôžem vám odovzdať pravdu, nikto to nemôže urobiť, ale môžem vám ukázať, kde ju môžete nájsť. Nenájdete ju na Mesiaci, nenájdete ju na Evereste; nájdete ju iba vo svojom vnútri. Naučte sa zavrieť oči a pozeráť sa dovnútra.

16. DEŇ

To božské je našou podstatou, naším pravým bytím. Nie je to niečo mimo nás, je to naším najvnútornejším jadrom, naším vnútorným priestorom. Nemáme po tom pátrať, hľadať to. Máme si na to iba spomenúť: zabudli sme na to. Naša božská podstata nie je stratená, iba sme zabudli, kto sme.

17. DEŇ

Človek je schopný stať sa hosťiteľom Boha, byť domovom Boha. A kým sa nestane hosťiteľom a domovom Boha, zostane nenaplnený. Keď nedovolíte Bohu, aby vstúpil, zostanete v hlbokoj frustrácii, pretože vo chvíli, keď Boh vstúpi do nášho bytia, stávame sa Bohom.

To je naším konečným osudom. A iba keď sa tento osud naplní, nastane uspokojenie a radosť z objavenia.

18. DEŇ

Sme božskému veľmi blízko, ale sme ako rovnobežné priamky, ktoré sa nikdy nestretnú. Keď sa prestaneme zaoberať minulosťou a budúcnosťou, tie dve priamky sa začnú viac a viac približovať. Jedného dňa zrazu existuje iba jedna priamka: dve priamky zmizli. To je moment veľkej radosťi, veľkého požehnania. To je to, čo každý hľadá, po čom túži. A pretože to ľuďom ďalej chýba, stávajú sa nešťastnými. Buďte pripravení. A jediný spôsob, ako byť pripravený, je žiť v prítomnosti. Potom sa stanete domovom Boha. To je naplnením života.

19. DEŇ

Existencia je našou jedinou istotou. Peniaze, moc, prestíž – nič z toho nie je isté. Rodina, priatelia, dokonca aj samotný život – nič nie je isté. Sme obklopení neistotou.

Je len jedna vec, ktorá je istá, a tú nemôžete nájsť nikde vonku. Môžete ju nájsť iba vo svojom najvnútornejšom jadre. Boh sídli tam. To je príbytok Boha – srdce vašich srdc.

Poznať Boha vnútri znamená prekročiť všetky istoty. Potom je všetko chránené, v bezpečí. A keď je všetko chránené a v bezpečí, trápenie sa prirodzene vytratí, strach zmizne a objaví sa veľká blaženosť. Táto blaženosť je najhlbšou túžbou vášho bytia.